

Arrest

nr. 297 715 van 27 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 5 augustus 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, een etnische Fars te zijn en afkomstig te zijn van Ahvaz. U bent gescheiden en heeft twee kinderen, die nog steeds in Ahvaz verblijven bij uw ex-echtgenoot. In Iran had u mentale problemen naar aanleiding van uw huwelijk. U was depressief en was voor uw psychologische problemen in behandeling bij een psychiater en een neuroloog en verbleef toen ongeveer een jaar in de psychiatrie. U had toen ook regelmatig paniekaanvallen en kon de slaap moeilijk vatten. Ongeveer vijf à zes jaar geleden kwam u in contact met S.C. (...). Op een dag had u opnieuw een paniekaanval in het bijzijn van S. (...). U was bij S. (...) thuis, toen ze haar Bijbel toonde en u voorstelde om hieruit voor te lezen. Ze dacht dat u dit kon helpen. U was meteen overtuigd, aangezien dit een kalmerend effect op u had. U viel voor het eerst in lange tijd in slaap zonder beroep te moeten

doen op slaapmiddelen. Omwille van het kalmerend en positieve effect op u gingen jullie door met de Bijbelstudie. Omdat u zelf niet kon lezen, las S. (...) telkens voor uit de Bijbel. Jullie kwamen ongeveer tweewekelijks samen op donderdag of vrijdag bij S. (...) thuis. Omdat u enthousiast was over het christendom sprak u ongeveer zes maanden voor uw vertrek de drie vrouwen van uw neven aan. U probeerde S. (...), D. (...) en S. (...) te overtuigen van het christendom en vertelde over het positieve effect op u. Ze hadden hier echter geen interesse voor, waarop u hun huis verliet. De volgende dag werd u in de vroege vooravond benaderd door uw drie neven, E. (...), I. (...) en M. (...), die op de hoogte werden gesteld door hun vrouwen. Ze bedreigden u, waarop u probeerde te ontkomen via een auto die u tegenhield. Uw neven konden u echter uit de wagen trekken, waarop ze u verschillende messteken hebben toegediend. U geraakte buiten bewustzijn en werd terug wakker in het Mehr ziekenhuis. U verbleef daar ongeveer drie dagen. Na uw verblijf in het ziekenhuis keerde u terug naar huis, maar omdat u zich niet veilig voelde, besloot u de volgende dag onder te duiken bij een kennis, A. (...). U verbleef zes maanden bij hem totdat uw wonden hersteld waren.

U verliet Iran via de Imam Khomeini luchthaven met uw eigen paspoort op 10 juli 2018. Via Servië, Bosnië, Kroatië, Italië en Frankrijk kwam u op 15 juli 2019 aan in België. Op 18 juli 2019 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. Nadat u aankwam in België sloot u zich aan bij de kerkgemeenschap van de Evangelische Kerk te Kuurne. U gaat regelmatig naar de vieringen en neemt ook deel aan de Bijbelstudie.

Bij terugkeer naar Iran vreesde u voor uw leven. U vreesde hierbij zowel uw drie neven als de Iraanse autoriteiten, die u de doodstraf zullen opleggen.

Ter staving van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u kopieën neer van de volgende documenten: de shenasnameh van uw ouders, de shenasnameh van uw zus S. (...), de shenasnameh van uw twee kinderen, de shenasnameh van uw ex-echtgenoot, verschillende medische documenten uit België, waaruit o.a. uw medicatiegebruik blijkt, alsook dat u lijdt aan een posttraumatische stressstoornis (PTSD), een attest van uw kerkgang bij de Evangelische kerk van Kuurne en verschillende foto's van uw kerkgang in Kuurne.

Op 30 november 2020 nam de Commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u niet kon overtuigen omwille van een diepere overtuiging te zijn bekeerd tot het christendom, u weinig overtuigende verklaringen heeft afgelegd over de beleving van uw nieuwe geloof in Iran en u op verschillende momenten in het duister tastte wat betreft uw kennis van het christendom, waardoor er geen geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom. Evenmin kon er geloof worden gehecht aan de problemen ten gevolge van uw bekering en uw hieruit voorgesproten vrees. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. Op 7 september 2021 werd de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus u eveneens geweigerd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) in haar arrest nr. 260 358. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 7 oktober 2021 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U stelde nergens anders naartoe te kunnen en in België te willen blijven. U stelde dat er niets nieuws is gebeurd in Iran en verwees naar uw bekering. Bij terugkeer naar Iran vreesde u vermoord te worden door uw neven of de doodstraf te krijgen door de lokale autoriteiten in Iran.

Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een attest van uw doopsel (d.d. 12/08/2021), een verklaring van de Iraanse kerk te Kuurne (d.d. 20/07/2022) en meerdere medische en psychologische attesten.

Op 25 mei 2022 werd uw tweede verzoek om internationale bescherming door de Commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard omdat u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten om u de vluchtelingenstatus of subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing.

Zonder België te hebben verlaten, diende u op 3 juni 2022 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. U verklaart sinds uw vorige verzoek te hebben deelgenomen aan manifestaties tegen het Iraanse regime en sympathisant te zijn van de monarchistische partij. U stelt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van uw activiteiten in België omdat u bericht over uw politieke activiteiten op sociale media. Tevens verklaart u dat uw leven in gevaar is door uw oom K.E. (...), die werkzaam is voor de Sepah, en tevens de vader is van de drie neven die u hebben aangevallen in Iran. Bij terugkeer naar Iran vreest u voor uw leven, alsook kaart u een vrees aan voor uw oom K. (...).

Ter staving van uw huidig verzoek om internationale bescherming legt u kopieën neer van de volgende documenten: de lidkaart van uw oom K; (...) bij de Sepah, een aangifte bij de Belgische politie nadat u tijdens een betoging in België problemen kende met een Iraanse medeburger, meerdere berichten van Instagram aangaande de algemene situatie in Iran, verschillende foto's van uw deelname aan manifestaties tegen het Iraanse regime in België en meerdere documenten om uw medische geschiedenis te staven.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de medische attesten in het kader van uw eerste verzoek is immers gebleken dat u lijdt aan een posttraumatische stressstoornis (PTSD), u heel emotioneel was, moeite had om data weer te geven, niet goed kon antwoorden op de gestelde vragen en wenste gehoord te worden door een vrouw (beoordeling bijzondere procedurele noden, d.d. 10/10/2019; vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ, d.d. 10/10/2019; vragenlijst CGVS, d.d. 10/10/2019, vraag 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd het persoonlijk onderhoud behandeld door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u er op gewezen dat u steeds om een pauze kon vragen (notities persoonlijk onderhoud, d.d. 30/07/2020, CGVS, p. 3, p. 13, p. 15), werd u gedurende het onderhoud de tijd geboden om uw verhaal te doen (CGVS, p. 7, p. 10) en werd er regelmatig gevraagd hoe u zich voelde (CGVS, p. 7, p. 10, p. 13, p. 15). U haalde verder aan geheugenproblemen te hebben, waarvan noch u, noch uw advocaat enig stuk neerlegden ter staving van deze geheugenproblemen. Evenmin trachtten jullie aan te tonen dat deze aandoeningen uw vermogen om adequate verklaringen af te leggen zouden beïnvloeden. Hoewel u tijdens uw onderhoud inderdaad moeite had om gedetailleerde verklaringen af te leggen, kon er uit de door u neergelegde attesten in het kader van uw eerste verzoek nergens uit afgeleid worden dat uw tekortschietende verklaringen aan een aandoening te wijten zouden zijn. Op het einde van het persoonlijk bevestigde u de tolk goed begrepen te hebben, alsook gaf u aan de vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 19). Evenmin kon er uit het verloop van het persoonlijk onderhoud opgemaakt worden dat u door uw aandoening niet in staat was om uw asielmotieven naar behoren uiteen te zetten. Uit de door u neergelegde attesten en verklaringen in het kader van uw tweede verzoek bleek dat u lijdt aan de borderline persoonlijkheidsstoornis, slaapproblemen naar aanleiding van uw PTSD, een depressie, hallucinaties, zelfmoordneigingen en zichzelf niet steeds onder controle heeft (verklaring volgend verzoek, d.d. 04/02/2022, vraag 12, vraag 18). Er werd toen gesteld dat naast een opsomming van eerdergenoemde psychische problemen nergens wordt geattesteerd dat uw psychische problemen van zulke aard waren dat deze u ertoe verhinderd zouden hebben of zouden verhinderen om de procedure te doorlopen en om in dit kader gedegen verklaringen af te leggen. Verder werd nergens gesteld dat uw cognitieve geheugen dermate zou zijn aangetast dat u in de absolute onmogelijkheid verkeerde coherente en consistente verklaringen af te leggen over de feitelijke omstandigheden die u in persoon had beleefd en die de kern van uw asielrelaas uitmaakten. In het kader van uw huidig verzoek verwijst u wederom naar uw medische problematiek en verklaart u dat u behandeld wordt door een psychologe en u medicatie neemt, hetgeen u staft met heel wat medische documenten om uw medische geschiedenis aan te tonen (verklaring volgend verzoek, d.d. 09/03/2023, vraag 13, vraag 19). Deze documenten liggen allen in het verlengde van de medische attesten die u reeds in uw eerdere verzoeken heeft neergelegd, waardoor dit niets wijzigt aan bovenstaande analyse. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/4, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw volgend verzoek niet-ontvankelijk moet worden verklaard.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw bekering, waarbij u niet getuigde omwille van een oprechte, diepere

en innerlijke overtuiging bekeerd te zijn, geen overtuigende verklaringen kon afleggen over de beleving van uw nieuwe geloof in Iran en in het duister tastte wat betreft uw kennis over de Bijbel en het christendom, waardoor er eveneens geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen ten gevolge van uw bekering en uw hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd in haar arrest 260 358 van 7 september 2021. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing. Uw tweede verzoek om internationale bescherming d.d. 7 oktober 2021 werd op 25 mei 2022 niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen nieuwe elementen had aangebracht die de kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk zouden verhogen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw vrees voor uw oom K.E. (...), die werkzaam is voor de Sepah, dient te worden aangestipt dat u verklaart dat deze oom de vader is van de drie neven die u reeds eerder vermeldde (verklaring volgend verzoek, vraag 17), waardoor kan worden aangenomen dat u uw vrees voor uw oom situeert in het kader van de vervolgingsfeiten in Iran omwille van uw bekering tot het christendom. Deze verklaringen liggen dan ook in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd werd. Dat u nu de lidkaart van uw oom K. (...) bij de Sepah neerlegt (verklaring volgend verzoek, vraag 19), wijzigt hier niets aan. Dit document toont hoogstens aan dat uw oom werkzaam is voor de autoriteiten, maar zegt niets over uw vrees voor vervolging. Dit document kan dan ook geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en is niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Bovendien betreft het een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. In tegenstelling tot deze beweringen in het kader van uw volgend verzoek, dient bovendien te worden opgemerkt dat u in het kader van voorgaande verzoeken nimmer gewag maakte van een vrees voor uw oom K. (...), noch van diens werkzaamheden voor de Sepah (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19). U verklaarde immers tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek geen familie te hebben die werkzaam is voor de Iraanse autoriteiten, hetgeen frappant is, indien u daadwerkelijk een vrees koestert voor uw oom (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 30/07/2020, p. 5).

Aangaande uw verklaringen dat u sinds uw vorige verzoek deelneemt aan manifestaties in België tegen het Iraanse regime, hetgeen u staft met verschillende foto's (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat politieke activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Uit uw verklaringen in het kader van uw huidig verzoek blijkt immers dat u pas na uw vorige twee verzoeken een eerste keer aan een politieke manifestatie deelnam (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Dat u pas toen een politiek engagement uitte, komt erg vreemd over en doet het opportunistisch karakter van uw politieke activiteiten vermoeden. Dit temeer daar u in het kader van uw eerste verzoek verklaarde slechts aan één demonstratie in Iran te hebben deelgenomen, zonder hierbij te kunnen duiden om welke reden u ging betogen, en dit sindsdien niet meer gedaan te hebben (CGVS, p. 5). Evenmin bleek in het kader van uw tweede verzoek dat u politieke in loco activiteiten zou hebben uitgevoerd. Het tijdstip van de start van uw politieke activiteiten doet dan ook de nodige vragen oproepen. Daarenboven blijkt uit niets dat u tijdens de manifestaties een prominente rol vervulde. U verklaart immers louter een sympathisant te zijn van de monarchistische partij van Iran (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Op basis van de neergelegde foto's kan bovendien worden geconcludeerd dat u niet meer deed dan het vasthouden van een spandoek, het roepen van slogans, het vasthouden van een foto of een vlag en u meeloopt met de andere betogers. Voorts toont u op geen enkele manier aan dat u op uw Facebook of Instagramaccount allerlei dingen post tegen het Iraanse regime of dat de video's van uw deelname aan de betogingen op uw Instagramaccount zijn terug te vinden (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Hoewel u de naam van uw accounts vermeldt, legt u geen enkel (begin van) bewijs neer om dit te staven, noch kan het CGVS het door u genoemde profiel 'N.E. (...) 6' terugvinden. Aangaande de Instagramberichten die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat dit allen berichten betreffen over de algemene situatie in Iran (verklaring volgend verzoek, vraag 19). Uit deze printsceens blijkt geenszins dat u deze berichten zou hebben gepost, noch blijkt hieruit uw eigen Instagrampagina naar voren te komen. Er is onderaan immers louter een foto van uw account te zien, zonder dat hierbij

uw profielnaam vermeld wordt. Hoewel het CGVS verschillende andere Facebookaccounts onder uw naam kon terugvinden, blijkt hieruit geenszins dat u politiek getinte berichten zou posten. Wat er ook van zij, gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw activiteiten in België, kan van u worden verwacht dat u uw sociale media berichten wist alvorens terug te keren naar Iran. Uit voorgaande bevindingen kan worden geconcludeerd dat u slechts een zeer beperkt politiek profiel heeft en dat u weinig betrokken bent met de Iraanse politiek en/of oppositie. Gelet op deze bevindingen over uw beperkte politieke activiteiten in België en het opportunistisch karakter ervan, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u omwille van uw politieke in loco activiteiten bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade, noch dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw in loco activiteiten. U toont aldus op geen enkele wijze aan dat u omwille hiervan bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt

https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran._surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu.

Inzake de aangifte bij de Belgische politie waaruit blijkt dat u en uw vriendin S. (...) problemen zouden hebben gekend tijdens een manifestatie te Brussel met een Iraanse medeburger (verklaring volgend verzoek, vraag 19), en u door dit incident posttraumatische stress ervaart, dient te worden aangestipt dat dit document geen uitstaans heeft met uw vrees bij terugkeer naar Iran.

De verschillende medische documenten die uw medische geschiedenis staven en uw verklaringen dat u zware medicatie neemt (verklaring volgend verzoek, vraag 13, vraag 19), hebben betrekking op uw psychologische problematiek, die reeds door de RvV werd beoordeeld in het kader van uw eerste verzoek. Ook toen werd aangehaald dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u omwille van uw medische problemen vervolging zou riskeren, alsook dat deze problematiek geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient u immers aan te tonen dat u vervolgd werd om één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische problemen dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde aanvraag van 30 augustus 2022.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de *“Schending van de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 57/6/2, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht.”*

Verzoekster betoogt:

“Verzoekster heeft toch aanvullende elementen overgemaakt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling en voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

Verzoekster neemt aan veel betogingen tegen de Iraanse autoriteiten in België deel.

Ze legde foto's neer die haar deelname bewijzen.

Ze vreest tevens veel ergere straffen te krijgen omwille van haar deelname aan de betogingen tegen het Iraans regime.

De verwerende partij antwoordt daarop als volgt:

(...)

De verwerende partij beweert dus dat "de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran."

Deze positie wordt tegengesproken door de recente aankomst van de burgemeester van Teheran in Brussel.

De Iraanse geheime dienst filmde de betogers.

Dit heeft geleid tot publieke en politieke verontwaardiging. (stukken 2 en 3)

Hierdoor is een politieke crisis ontstaan.

Er werd algemeen erkend dat het gevaarlijk was voor Iraniërs die aan de betogingen deelnamen.

Dat bevestigt dat de Iraanse autoriteiten toezicht houden op de Iraniërs in het buitenland. Hun doel mag alleen zijn om hen te bedreigen (of hun familie te intimideren) en te vervolgen in geval van terugkeer in Iran.

Het is dus onbetwistbaar dat de Iraanse autoriteiten interesse " hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran."

Bovendien neemt de verwerende partij geen rekening met de vaststellingen en omperkingen van de deskundigen en waarnemers in bovengenoemd rapport.

Verzoekster wijst op bepaalde delen van het verslag:

(...)

De gewijzigde en actuele politieke, maatschappelijke en veiligheidssituatie in Iran noopt een diepgaand onderzoek.

De verwerende partij heeft geen grondige analyse uitgevoerd. De motivering van de bestreden beslissing is niet passend."

2.2. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“In hoofdde:

De vluchtelingenstatus (internationale bescherming) aan verzoekster toe te kennen;

In subsidiaire orde:

De subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekster toe te kennen.

In uiterst subsidiaire orde:

De beslissing dd. 19.07.2023. te vernietigen en de zaak naar het CGVS te verzenden."

2.3. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog twee persartikels bij het onderhavige verzoekschrift (bijlagen 2 en 3).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekster preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, te dezen zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht gesteld wordt:

“Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming bepaalde bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Uit uw verklaringen en de medische attesten in het kader van uw eerste verzoek is immers gebleken dat u lijdt aan een posttraumatische stressstoornis (PTSD), u heel emotioneel was, moeite had om data weer te geven, niet goed kon antwoorden op de gestelde vragen en wenste gehoord te worden door een vrouw (beoordeling bijzondere procedurele noden, d.d. 10/10/2019; vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ, d.d. 10/10/2019; vragenlijst CGVS, d.d. 10/10/2019, vraag 3.6). Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het verleden steunmaatregelen verleend, en werd het persoonlijk onderhoud behandeld door een vrouwelijke protection officer en een vrouwelijke tolk. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u er op gewezen dat u steeds om een pauze kon vragen (notities persoonlijk onderhoud, d.d. 30/07/2020, CGVS, p. 3, p. 13, p. 15), werd u gedurende het onderhoud de tijd geboden om uw verhaal te doen (CGVS, p. 7, p. 10) en werd er regelmatig gevraagd hoe u zich voelde (CVGS, p. 7, p. 10, p. 13, p. 15). U haalde verder aan geheugenproblemen te hebben, waarvan noch u, noch uw advocaat enig stuk neerlegden ter staving van deze geheugenproblemen. Evenmin trachtten jullie aan te tonen dat deze aandoeningen uw vermogen om adequate verklaringen af te leggen zouden beïnvloeden. Hoewel u tijdens uw onderhoud inderdaad moeite had om gedetailleerde verklaringen af te leggen, kon er uit de door u neergelegde attesten in het kader van uw eerste verzoek nergens uit afgeleid worden dat uw tekortschietende verklaringen aan een aandoening te wijten zouden zijn. Op het einde van het persoonlijk bevestigde u de tolk goed begrepen te hebben, alsook gaf u aan de vragen goed begrepen te hebben (CGVS, p. 19). Evenmin kon er uit het verloop van het persoonlijk onderhoud opgemaakt worden dat u door uw aandoening niet in staat was om uw asielmotieven naar behoren uiteen te zetten. Uit de door u neergelegde attesten en verklaringen in het kader van uw tweede verzoek bleek dat u lijdt aan de borderline persoonlijkheidsstoornis, slaapproblemen naar aanleiding van uw PTSD, een depressie, hallucinaties, zelfmoordneigingen en zichzelf niet steeds onder controle heeft (verklaring volgend verzoek, d.d. 04/02/2022, vraag 12, vraag 18). Er werd toen gesteld dat naast een opsomming van eerdergenoemde psychische problemen nergens wordt geattesteerd dat uw psychische problemen van zulke aard waren dat deze u ertoe verhinderd zouden hebben of zouden verhinderen om de procedure te doorlopen en om in dit kader gedegen verklaringen af te leggen. Verder werd nergens gesteld dat uw cognitieve geheugen dermate zou zijn aangetast dat u in de absolute onmogelijkheid verkeerde coherente en consistente verklaringen af te leggen over de feitelijke omstandigheden die u in persoon had beleefd en die de kern van uw asielrelaas uitmaakten. In het kader van uw huidig verzoek verwijst u wederom naar uw medische problematiek en verklaart u dat u behandeld wordt door een psychologe en u medicatie neemt, hetgeen u staft met heel wat medische documenten om uw medische geschiedenis aan te tonen (verklaring volgend verzoek, d.d. 09/03/2023, vraag 13, vraag 19). Deze documenten liggen allen in het verlengde van de medische attesten die u reeds in uw eerdere verzoeken heeft neergelegd, waardoor dit niets wijzigt aan bovenstaande analyse. Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén concrete aanwijzingen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en werd deze mee in acht genomen in het kader van onderhavige procedure. Er kan dan ook

vanuit gegaan worden dat uw rechten gerespecteerd worden en u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3.4. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen”.

In het licht van voormeld wetsartikel wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gemotiveerd:

“In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er niet het minste geloof kon worden gehecht aan uw bekering, waarbij u niet getuigde omwille van een oprechte, diepere en innerlijke overtuiging bekeerd te zijn, geen overtuigende verklaringen kon afleggen over de beleving van uw nieuwe geloof in Iran en in het duister tastte wat betreft uw kennis over de Bijbel en het christendom, waardoor er eveneens geen geloof kon worden gehecht aan uw problemen ten gevolge van uw bekering en uw hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd in haar arrest 260 358 van 7 september 2021. U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing. Uw tweede verzoek om internationale bescherming d.d. 7 oktober 2021 werd op 25 mei 2022 niet-ontvankelijk verklaard aangezien u geen nieuwe elementen had aangebracht die de kans op een beschermingsstatuut aanzienlijk zouden verhogen. U ging niet in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Wat betreft uw vrees voor uw oom K.E. (...), die werkzaam is voor de Sepah, dient te worden aangestipt dat u verklaart dat deze oom de vader is van de drie neven die u reeds eerder vermeldde (verklaring volgend verzoek, vraag 17), waardoor kan worden aangenomen dat u uw vrees voor uw oom situeert in het kader van de vervolgingsfeiten in Iran omwille van uw bekering tot het christendom. Deze verklaringen liggen dan ook in het verlengde van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond beschouwd werd. Dat u nu de lidkaart van uw oom K. (...) bij de Sepah neerlegt (verklaring volgend verzoek, vraag 19), wijzigt hier niets aan. Dit document toont hoogstens aan dat uw oom werkzaam is voor de autoriteiten, maar zegt niets over uw vrees voor vervolging. Dit document kan dan ook geen aanleiding geven tot een nieuwe beoordeling van uw asielrelaas en is niet van dien aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. Bovendien betreft het een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. In tegenstelling tot deze beweringen in het kader van uw volgend verzoek, dient bovendien te worden opgemerkt dat u in het kader van voorgaande verzoeken nimmer gewag maakte van een vrees voor uw oom K. (...), noch van diens werkzaamheden voor de Sepah (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19). U verklaarde immers tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw eerste verzoek geen familie te hebben die werkzaam is voor de Iraanse autoriteiten, hetgeen frappant is, indien u daadwerkelijk een vrees koestert voor uw oom (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 30/07/2020, p. 5).

(...)

Inzake de aangifte bij de Belgische politie waaruit blijkt dat u en uw vriendin S. (...) problemen zouden hebben gekend tijdens een manifestatie te Brussel met een Iraanse medeburger (verklaring volgend verzoek, vraag 19), en u door dit incident posttraumatische stress ervaart, dient te worden aangestipt dat dit document geen uitstaans heeft met uw vrees bij terugkeer naar Iran.

De verschillende medische documenten die uw medische geschiedenis staven en uw verklaringen dat u zware medicatie neemt (verklaring volgend verzoek, vraag 13, vraag 19), hebben betrekking op uw psychologische problematiek, die reeds door de RvV werd beoordeeld in het kader van uw eerste verzoek. Ook toen werd aangehaald dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u omwille van uw medische problemen vervolging zou riskeren, alsook dat deze problematiek geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, zijnde ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep. Om als vluchteling te worden erkend, dient u immers aan te tonen dat u vervolgd werd om één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen vermelde redenen. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet. Voor de beoordeling van de door u aangehaalde medische problemen dient u zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen ook blijkt uit de door u neergelegde aanvraag van 30 augustus 2022.”

Verzoekster laat de voormelde motieven geheel ongemoeid. Zij voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd overeind.

Met betrekking tot de door verzoekster aangevoerde deelname aan enkele demonstraties in België en activiteiten op de sociale media en de ter staving van deze elementen neergelegde foto's, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Aangaande uw verklaringen dat u sinds uw vorige verzoek deelneemt aan manifestaties in België tegen het Iraanse regime, hetgeen u staft met verschillende foto's (verklaring volgend verzoek, vraag 17, vraag 19), dient er vooreerst opgemerkt te worden dat bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland de reële kans op vervolging/moeilijkheden en de ernst van die vervolging/moeilijkheden van cruciaal belang zijn. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat politieke activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Uit uw verklaringen in het kader van uw huidig verzoek blijkt immers dat u pas na uw vorige twee verzoeken een eerste keer aan een politieke manifestatie deelnam (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Dat u pas toen een politiek engagement uitte, komt erg vreemd over en doet het opportunistisch karakter van uw politieke activiteiten vermoeden. Dit temeer daar u in het kader van uw eerste verzoek verklaarde slechts aan één demonstratie in Iran te hebben deelgenomen, zonder hierbij te kunnen duiden om welke reden u ging betogen, en dit sindsdien niet meer gedaan te hebben (CGVS, p. 5). Evenmin bleek in het kader van uw tweede verzoek dat u politieke in loco activiteiten zou hebben uitgevoerd. Het tijdstip van de start van uw politieke activiteiten doet dan ook de nodige vragen oproepen. Daarenboven blijkt uit niets dat u tijdens de manifestaties een prominente rol vervulde. U verklaart immers louter een sympathisant te zijn van de monarchistische partij van Iran (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Op basis van de neergelegde foto's kan bovendien worden geconcludeerd dat u niet meer deed dan het vasthouden van een spandoek, het roepen van slogans, het vasthouden van een foto of een vlag en u meeloopt met de andere betogers. Voorts toont u op geen enkele manier aan dat u op uw Facebook of Instagramaccount allerlei dingen post tegen het Iraanse regime of dat de video's van uw deelname aan de betogingen op uw Instagramaccount zijn terug te vinden (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Hoewel u de naam van uw accounts vermeldt, legt u geen enkel (begin van) bewijs neer om dit te staven, noch kan het CGVS het door u genoemde profiel 'N.E. (...) 6' terugvinden. Aangaande de Instagramberichten die u neerlegt, dient te worden opgemerkt dat dit allen berichten betreffen over de algemene situatie in Iran (verklaring volgend verzoek, vraag 19). Uit deze printsceens blijkt geenszins dat u deze berichten zou hebben gepost, noch blijkt hieruit uw eigen Instagrampagina naar voren te komen. Er is onderaan immers louter een foto van uw account te zien, zonder dat hierbij uw profielnaam vermeld wordt. Hoewel het CGVS verschillende andere Facebookaccounts onder uw naam kon terugvinden, blijkt hieruit geenszins dat u politiek getinte berichten zou posten. Wat er ook van zij, gelet op het hierboven geschetste opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw activiteiten in België, kan van u worden verwacht dat u uw sociale media berichten wist alvorens terug te keren naar Iran. Uit voorgaande bevindingen kan worden geconcludeerd dat u slechts een zeer beperkt politiek profiel heeft en dat u weinig betrokken bent met de Iraanse politiek en/of oppositie. Gelet op deze bevindingen over uw beperkte politieke activiteiten in België en het opportunistisch karakter ervan, kan bezwaarlijk worden aangenomen dat u omwille van uw politieke

in loco activiteiten bij terugkeer naar Iran het risico zou lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade, noch dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw *in loco* activiteiten. U toont aldus op geen enkele wijze aan dat u omwille hiervan bij terugkeer naar Iran dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iran_surveillance_van_de_diaspora_door_de_iraanse_autoriteiten_20230510.pdf blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, wegens het indienen van een verzoek om internationale bescherming of wegens een bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, *quod non in casu*.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gelet op de vaststellingen dat (i) reeds tijdens verzoeksters vorige verzoeken om internationale bescherming werd vastgesteld dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters vermeende asielrelaas en problemen in Iran; (ii) verzoekster reeds ten onrechte voorhiel te zijn bekeerd; (iii) verzoekster in België ook reeds religieuze activiteiten bezigde die klaarblijkelijk niet voortsporen of waren ingegeven vanuit een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging doch wel vanuit louter opportunistische overwegingen en die enkel tot doel hadden om verzoekster te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus, kan aangenomen worden dat verzoeksters deelname aan enkele demonstraties in België is ingegeven vanuit diezelfde louter opportunistische overwegingen en enkel tot doel heeft om verzoekster te voorzien in een motief voor internationale bescherming en een eventuele, hieraan gekoppelde verblijfsstatus. Dit geldt, zoals op geheel gerechtvaardigde wijze wordt uiteengezet in de bestreden beslissing, nog des te meer gelet op de timing van verzoeksters deelname aan enkele demonstraties in België. In dit kader kan bovendien worden opgemerkt dat nergens uit blijkt dat verzoekster deze politieke activiteiten na de neerlegging bij de DVZ van de ter staving van deze activiteiten neergelegde foto's en tot op heden zou hebben verdergezet. Daarenboven kan, zoals ook terecht wordt opgeworpen in de bestreden beslissing, noch uit de inhoud van de verklaringen van verzoekster, noch uit de inhoud van de neergelegde stukken, noch uit de inhoud van het voorliggende verzoekschrift worden afgeleid dat verzoeksters rol op de betreffende demonstraties deze van eenvoudige aanwezige en/of deelnemer zou hebben overstegen. Aldus speelde verzoekster bij deze demonstraties geen rol van betekenis. Verzoekster geeft aldus in het geheel geen blijk van enige oprechte en ernstige betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie en er kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat haar bijzonder beperkte politieke engagement en activiteiten in België zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging. Bijgevolg mag redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij deze activiteiten staakt alvorens terug te keren naar Iran.

De vaststelling, zoals met reden aangehaald in de bestreden beslissing, dat verzoekster op geen enkele manier aantoonst of aannemelijk maakt dat zij op haar sociale media allerlei dingen zou hebben gepost tegen het Iraanse regime en dat zij hierop video's zou hebben gepost van haar deelname aan enkele demonstraties, laat verzoekster verder volledig onverlet. Zo al zou kunnen worden aangenomen dat verzoekster toch bepaalde content op haar sociale media zou hebben geplaatst, *quod non*, dan nog mag gelet op het duidelijk louter opportunistische karakter van deze activiteiten worden verwacht dat verzoekster ook deze activiteiten staakt en dat zij de betreffende inhoud van haar sociale media verwijdt alvorens terug te keren naar Iran.

Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoekster op generlei wijze aantoonst of aannemelijk maakt en dat zij niet één concreet element of gegeven aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten van haar voormelde, bijzonder beperkte activiteiten als eenvoudige aanwezige en/of deelnemer bij enkele demonstraties en/of van haar vermeende, niet-gestaafde activiteiten op de sociale media op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen; laat staan dat zij zou aantonen of aannemelijk zou maken dat zij haar omwille daarvan zouden wensen te viseren of te vervolgen. In zoverre verzoekster in dit kader verwijst naar het nemen van foto's en het filmen door leden van de Iraanse veiligheidsdiensten van de deelnemers aan de protesten die in Brussel plaatsvonden naar aanleiding van het bezoek van de burgemeester van Teheran in Brussel, dient immers te worden vastgesteld dat verzoekster niet aanhaalt en evenmin aantoonst dat zij op deze concrete protesten aanwezig zou zijn geweest. Voor het overige reikt verzoekster niet één concreet element of gegeven aan waaruit zou kunnen blijken en blijkt zij aldus niet over concrete aanwijzingen te beschikken dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn of zouden riskeren te komen van haar bijzonder beperkte activiteiten als eenvoudige aanwezige en/of deelnemer bij enkele demonstraties in België en/of van haar vermeende, niet-gestaafde activiteiten op haar sociale media.

In tegendeel met wat verzoekster tracht te laten uitschijnen, kan uit het geheel van de heden voorliggende landeninformatie verder hoegenaamd niet worden afgeleid dat het eenvoudige gegeven uit

louter en kennelijk opportunistische overwegingen aanwezig te zijn geweest bij en/of als eenvoudige deelnemer te hebben geparticipeerd aan enkele protestacties in België en/of actief te zijn geweest op de sociale media zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees in de vluchtelingenrechtelijke zin of nood aan internationale bescherming. Uit de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier blijkt in dit kader dat de Iraanse autoriteiten niet de capaciteiten hebben om alle activisten in het buitenland te monitoren. De invloed die en het bereik dat een persoon heeft bepaalt of deze persoon een prioriteit vormt voor het regime. Vooral leidersfiguren, organisatoren, mensen waarnaar geluisterd wordt en politieke activisten met een hoog profiel genieten verhoogde belangstelling vanwege de Iraanse autoriteiten. De Iraanse autoriteiten proberen weliswaar foto's en video's te verzamelen van aanwezigen op demonstraties in het buitenland, monitoren demonstraties de laatste tijd in het buitenland duidelijker en openlijker en proberen op deze manier demonstranten in het buitenland onder druk te zetten, doch er zijn geen bewijzen om te staven dat de Iraanse autoriteiten ook daadwerkelijk achter (al) deze mensen aangaan. Er zijn voorts geen berichten van personen die een verzoek om internationale bescherming afgewezen zagen en/of die terugkeerden vanuit Europa naar Iran en die na hun terugkeer vanuit Europa louter omwille van deze reden(en) problemen kenden met de Iraanse autoriteiten. Ook gerichte opzoekingen in die zin leverden geen resultaten op. Vooral personen die bepaalde profielen vertonen, zoals atleten die de demonstraties en protesten in het buitenland steunen en mensen met een dubbele nationaliteit riskeren problemen bij een terugkeer. Er werd geen of slechts beperkt melding gemaakt van personen zonder een hoog politiek profiel en zonder de dubbele nationaliteit die terugkeerden naar Iran en die aldaar (ernstige) problemen ondervonden na hun terugkeer. Enkel zeer actieve of bekende activisten kunnen niet terugkeren naar Iran. Personen die door het Iraanse regime als bedreiging worden gezien, personen die reeds gekend zijn bij de Iraanse autoriteiten en politieke activisten genieten weliswaar verhoogde belangstelling vanwege de Iraanse autoriteiten en worden in de gaten gehouden. Of dit tot verdere, ernstige problemen leidt, wordt echter pas op termijn duidelijk en hangt af van geval tot geval. Waar protestorganisatoren, mensen met een hoog profiel en mensen van dubbele nationaliteit problemen zullen kennen bij hun terugkeer, zijn er verschillende gevallen bekend van eenvoudige deelnemers aan protestacties in het buitenland die zonder problemen konden terugkeren naar Iran. Of personen die terugkeren dergelijke problemen riskeren, hangt af van een aantal elementen zoals hun profiel, het al dan niet hebben van de dubbele nationaliteit en hun eventuele oppositie-activiteiten in het buitenland. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dan ook duidelijk dat het merendeel van de Iraniërs die terugkeren naar hun land dit, ook nadat zij een verzoek om internationale bescherming afgewezen zagen, zonder noemenswaardige problemen kunnen doen. Uit deze informatie kan hoegenaamd niet worden afgeleid dat eenieder die in België, zoals verzoekster, als loutere aanwezige en eenvoudige deelnemer zou hebben geparticipeerd aan enkele protestacties, die actief zou zijn geweest op de sociale media en die terugkeert naar Iran actueel zou riskeren om te worden geviséerd of vervolgd door het Iraanse regime. Nergens uit deze informatie blijkt dat de Iraanse autoriteiten de wil, laat staan de capaciteiten, zouden hebben om eenieder die deelnam aan één of meer protestacties of betogingen in het buitenland en die aldaar inhoud plaatste op de sociale media te viseren en te vervolgen. Uit deze informatie kan geheel niet worden afgeleid dat het zich inlaten, omwille van louter en kennelijk opportunistische motieven en zonder daarbij een prominente rol in te nemen, met dergelijke activiteiten in België, zou kunnen volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin bij een terugkeer naar Iran.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, zijn er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde en legt verzoekster geen nieuwe elementen of feiten voor die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van haar (volgend) verzoek om internationale bescherming.

3.6. Verzoekster toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van deze beginselen door verzoekster niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT